

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

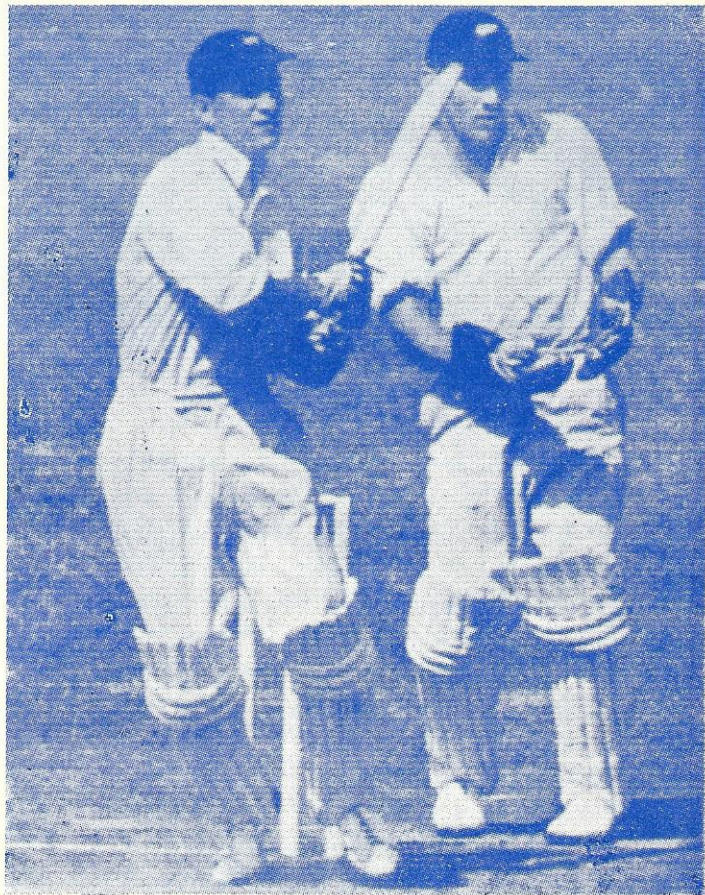
NR. 3

JUNI 1951

7. AARG.

Leonard Hutton:

„sender New Zealands bedste kaster til grænsen“ i sidste vinters Test-match.

CRICKET

Det er sommer. Eller burde efter kalenderen være det. Det er cricket-tid. Eller burde være det, for spillet fortjener det, men danskerne er ikke meget cricket-minded. Kong Fodbold har slugt for meget af dets plads, og spillet har aldrig formaaet at faa tag i publikum herhjemme. Og ungdommen har det ikke formaaet at interessere i den sidste snes aar. Aarsagerne er mange og har tit været diskuteret, og der er vist bare det sørgelige, at konstatere disse fakta.

Men i England har spillet netop nu sin højsæson. Paa næsten enhver, selv nok saa lille og nok saa ujævn plet jord, vil man i disse dage se drenge spille cricket eller forsøge at faa det, de spiller, til at ligne cricket, for rekvisitterne kan være lige fra en tyk stump gren, der bruges som bat, til en

tom bensindunk, der egner sig udmærket som et gærde. Derovre har intet kunnet ryste dets popularitet. Det er en fast regel, at i maj, juni, juli og august spiller man cricket, og resten af aaret fodbold, og ingen andre udendørsspil eller idrætsgrene har formaaet at fortrænge cricket, som vel ogsaa i sin natur er saa dybt rodfæstet i den engelske folkekarakter.

Netop i disse dage er den første af de 5 test-matcher mod Sydafrika, der er denne sommers gæster i England, blevet spillet, og det er ligesom man kan spore en vis optimisme til, at England igen er ved at skulle kunne stille et hold — værdigt til at løfte arven efter de gamle koryfæer. Et kuld af unge lovende spillere er ved at komme frem, og kan faa deres gennembrud hvad dag, det

One hand or two — still the master

Hutton, med højre haand i stykker, gav i fjoraarets Test-match mod West-Indien en inspirerende opvisning i „en-haands gærdespil“.

skal være, selvom der fra enkelte sider, bl. a. fra »gamle« *Herbert Sutcliffe*, har lydt advarsler om ikke at forcere de unge, men at lade dem udvikle sig i fred. »Lad være, at spillerne modnes hurtigere nu, end de har gjort før,« siger han. »*Jack Hobbs* begyndte for alvor, da han var 23 aar. Da *L. Hutton* var ligesaa gammel, havde han allerede scoret 36 centuries. Genierne bestaar, men for hver af dem, er der 100, som gaar til grunde paa grund af for stærk forceren frem«.

Men optimismen lever altsaa, og noget af grunden til denne optimisme er vel ogsaa den omstændighed, at England klarede sig over forventning i sidste vinters test-matcher i Australien og saa den omstændighed, at Englands XI idag har saa gode spillere som *L. Hutton*, *D. Compton*, *A. Bedser*, *F. Brown* og *Bill Edrich*, selvom den sidste ikke var med i Australien, som kerne i holdet.

De af medlemsbladets læsere, der har fulgt »h. o.«s referater fra vinterens test-matcher i Australien, kunne ikke undgaa at bemærke, at nav-

net *Hutton*, *Leonard Hutton*, gik igen i referaterne, og han var saa givet Englands »outstanding player« i test-serierne. Intet under, at han, da kampene var forbi, fik præmien paa 1000 £ som den bedste spiller fra begge hold, en præmie som han iøvrigt kammeratligt delte med hele holdet.

Bag *Huttons* succes sidste vinter ligger en historie som, synes jeg, bør kendes af alle, som interesserer sig for cricket. *Hutton* er født i 1916, og allerede fra dreng var hans anlæg for cricket saa iøjnefaldende, at han var bestemt til noget stort!

I 1938, altsaa 22 aar gammel, var han paa Englands test-hold mod Australien, og i kampen paa »The Oval« scorede han 364 og slog dermed *Don Bradmans* rekord for test-matcher. Han havde altsaa i saa ung en alder naaet toppen indenfor sin sport og gjort den til sin levevej uden at vide, at en frygtelig skæbne nær havde afbrudt denne karriere. Under et af de sidste krigsaar, medens han var i hæren, brækkede han sin venstre arm. Bruddet ville ikke heles ordentligt, og

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

blev to gange brækket op igen af lægerne. I tre lange aar led han rent psykisk, fordi lægerne havde stillet ham i udsigt, at han maatte se sig om efter en anden levevej, for han ville aldrig komme til at spille cricket mere! Men lægerne gjorde regning uden at kende Len Hutton. Da de endelig erklærede, at nu kunne de ikke gøre mere ved hans arm, var den blevet et par tommer kortere end den anden, og samtidig var musklerne svundet saa meget, at den ikke var meget tykkere end et kosterkaft og brugelig til alt andet end cricket!

Men Hutton ville spille cricket igen, haabede paa at det ville lykkes ham bare at komme paa sit county hold igen, og det ville have mere end tilfredsstillende ham. Og saa begyndte han sin langsomme og sejge kamp for at bygge sine venstre armmuskler op igen — og vænne sig til den kortere arm. Og hans stædige vilje og sejge energi er i dag blevet belønnet med, at han fra alle sider faar prædikater: *Verdens bedste gærdespiller.*

En af Australiens førende cricketreportere skrev om ham, efter hans spil i vinter: »Man er fristet til at bruge ualmindelige vendinger om Huttons gærdespil, *det bedste*, der kan ses paa nogen bane i verden i dag. Det er ikke det, at han kan — og ofte laver — flere points end nogen anden. Det er *maaden* paa hvilken han gør det. Han er klassisk i sin stil, saa nær fuldkommenhed, som jalous guder tillader det! At se Hutton ved gærdet paa sine bedste dage, er som en inspirerende poesi i sin mest tilgængelige form, et side-stykke til et digt af Shakespeare, saa sikkert i sin form, saa fuldkomment i sit mesterskab.«

Engelske sportsjournalister plejer heller ikke at bruge store ord eller mange superlativer i deres referater, det være sig om fodbold eller cricket. Men Hutton kan dog inspirere dem til noget ud over det sædvanlige. Efter hans halvleg paa 62 not out iden første test-match i Australien, hvor England for at vinde, i sidste halvleg skulle score 163 points paa den værste pitch, der maaske nogensinde er spillet en 1. kl.s cricketkamp paa,

saa komplet ødelagt den var af voldsomme regnsky, skrev »The Times« korrespondent:

»Her var hans storhed ikke til at tage fejl af. Hutton stod der urokkelig og spillede Lindwall. (Verdens bedste kaster idag). Tvang ham til at have 3 mand dybt i off. Dybt — ikke alene af taktiske grunde, men fordi det ikke var klogt at komme for nær! Fra det andet gærde kastede Iverson sine spin- og skruebolde, men alt prellede af paa denne mesters fodarbejde, intuition og sikkerhed. Han ville, dersom der blot havde været een mand til at holde ham inde, have slaaet Australien *alene*. Ingen, der saa denne halvleg, vil nogensinde glemme den. *Den placerer sig som den dygtigste og modigste opvisning, der er set i moderne cricket.*

Don Bradmans ord til pressen, da kampen var forbi, lød: *There isn't anybody to touch him.*«

Saa er ordene om Hutton, der — ung endnu — sandsynligvis endnu ikke har spillet sin bedste halvleg!

Visk.

Saa er skuepladsen for testmatchen henlagt til England, hvor Sydafrika i sommer skal prøve kræfter med England gennem fem matcher.

Den første af disse er spillet paa »Trent Bridge« i Nottingham, og resultatet blev en overraskelse, idet Sydafrika vandt med 71 points. Det var overraskende, fordi holdets resultater i en række opvarmingskampe ikke havde været særlig straalende, og fordi England paa et vist tidspunkt syntes at have kontrol over kampen.

Sydafrika vandt lodtrækningen og gik først til gærdet, hvor de tilbragte to dage og scorede 483 for 9 gærder, heraf havde holdets kaptajn Dudley Nourse 208, en fantastisk score opnaaet paa godt 9 timer, fantastisk fordi Nourse 3 uger før var blevet opereret for en brækket tommelfinger. Det var langsom scoring, og publikum havde flere gange klappet ironisk, men Sydafrikanerne spillede uforstyrret deres spil

Englands første innings blev paa 419 for 9, saa lukkede F. Brown og sendte Sydafrika til gærdet, som nu var begyndt at vise tegn paa liv. Det viste sig at være god taktik, idet det inden spilletidens udløb den fjerde dag lykkedes at tage 5 gærder for 95, og Sydafrikas anden innings blev paa kun 121.

England skulle i anden innings score 186 for at vinde, men Sydafrikas spinbowlere benyttede sig saa godt af en pitch, der var i hurtig forfald, at England kun naaede 114 points, og Sydafrika vandt altsaa med 71 points.

h. o.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter

SØREN CHRISTENSEN

Tirsdag den 22. maj modtog vi i »Frem« det tunge budskab, at Søren Christensen pludselig var død, ramt af et hjerteslag.

Søren begyndte som 13-aars dreng i »Frem« og debuterede paa 1. hold i 1921 i en privat kamp i Hamburg, og opnaede at spille ca. 100 kampe paa 1. hold. Søren dannede sammen med Ejler Holm et stærkt backpar i mange aar.

Han var i »Frem«s bestyrelse i jubilæumsaaret 1936 og deltog aktivt i dette arbejde i 2 aar.

Alle, der lærte Søren at kende, kom til at sætte stor pris paa hans gode og retlinede karakter og hans hyggelige væsen og væremaade.

En svær sygdom ramte Søren for godt et aar siden, og en meget smertefuld og deprimerende tid fulgte, indtil han blev fortrolig med sin sygdom.

Et godt menneske og en god »Frem«er er ikke mere. Vi vil alle, ikke mindst hans kammerater helt fra drengesaarene, bevare mindet om en god kammerat.

B. M.

✧ SENIORES ✧

Nu har man efterhaanden faaet den afsluttede danmarksturnering paa saa stor afstand, at man kan tænke roligt paa, hvad det egentlig var, der skete. Det var jo ikke det, man forstaaer ved fodbold, der blev vist i disse mærkelige kampe, vi overværede i foraaet, men en gang meningsløst og deprimerende sparkeri.

For at holde sig til vore egne husarer, saa startede de jo paa en god andenplads sikre paa, at det gik af sig selv med at faa points, ikke at forstaa saaledes, at der ikke blev gjort noget ved træningen, den var saamænd i orden, men holdet troede faktisk, at de spillede saa godt, at sejrene kom af sig selv. Det gjorde de — som bekendt — ikke, og saa kom der nerver paa, som man siger, og nu kunne holdet slet ikke faa samling paa spillet, flere af spillerne havde glemt efteraarets lette stil og spillede tungt og uninspireret.

Først den dag kampen mod KB skulle finde sted, gik det rigtig op for holdet, at det var trængt op i en krog, og endelig gik de paa banen med det fortsat at kæmpe som mandfolk. Det var i elvte time, det skete, men hvor var det befriende, da kampen blev fløjtet af, at det nu var godt overstaaet, men det var en grim forskrækkelse, vi alle fik her i foraaet.

Det var trist at være med til at slaa KB ud af 1. division, vi har jo vænnet os saadan til at se dem, at man synes, der vil mangle noget, naar man ikke i den kommende turnering har et par kampe med KB. Men vi kan jo kun ønske KB held og lykke med at spille sig op igen til 1. division i nær fremtid, og saa maa vi selvfølgelig sørge for at bevare pladsen selv.

Man maa nu haabe, at spillerne er blevet klar over, at man skal spille til i hver eneste kamp turneringen igennem, der er ikke raad til at give noget væk. Jeg kan ikke lade være med at tage OB som eksempel paa, hvad der *kan* naas, naar alle elleve mand gaar ind for sagen; fra en næsten haabløs sidsteplads til en meget fin pladsering, det er en præstation, man maa tage hatten af for. Dermed være ikke sagt, at jeg sympaticerer med den spillefacon, OB brugte, det spil var en hel del for brutalt og lagt an paa »spoiling« destruktion af modstandernes spil for enhver pris var maalet, og selv om hensigten helliger midlet,

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

saa vil jeg haabe, at OB lægger kursen om til boldspil i den kommende turnering.

I det hele taget maa man jo haabe, at standarden fra efteraaret forbedres over hele linien, hvis ikke man skal opnaa, at jage publikum helt væk fra kampene paa »Parken«, spænding alene er nu ikke nok til at lokke folk til kampene, der kræves ogsaa en del ordentligt boldspil.

h. o.

1. juniors tur til Bornholm 1951

Ja, saa kom endelig den dag, vi alle havde set hen til, nemlig fredag den 4. maj kl. 22,30, hvor vi skulle mødes ved Havnegade for at sejle med »Hammershus« til Bornholm, og som vi senere blev klar over, for at tilbringe et par minderige og uforglemmelige dage i hinandens og bornholmernes gode kammeratskab. Lad os med det samme fastslaa, at turen oversteg vores forventninger, og heri havde især vore bornholmske værter og vore egne ledere Carl Petersen og Egon Knudsen en stor andel, og vi vil gerne med det samme sige »Frem« tak for den udmærkede tur, den gav os!

Naa, men vi tog som sagt fra Havnegade kl. 23,00, og da vi havde lagt vort rejsekluns i kahytterne, blev der serveret te for os i restauranten, hvorefter det var meningen, at vi skulle gaa til køjs, ogsaa Georg! Om morgenen ca. kl. 7 lagde vi ind i Rønne havn, og da vi kom i land, stod de bornholmske ledere og tog imod os, hvorefter vi gik ombord i en bus for at køre en lille morgentur, saa vi kunne faa appetit til morgenmaden. Først kørte vi op til »Rytterknægten«, det højeste punkt paa Bornholm, her saa vi en tysk pejlestation fra krigstiden, og vi var ogsaa oppe i udsigtstaarnet og nød den udsigt, der var heroppe fra ud over det meste af Bornholm. Herfra kørte vi ned til Christianshøj pavillonen paa Jomfrubjerget, hvor vi indtog et solidt morgenmaaltid. Saa kørte vi til Østerlars, hvor Bornholms største rundkirke ligger, og denne var vi inde at bese. Vi kørte herfra videre til Gudhjem, hvor vi skulle indkvarteres paa vandrehjemmet til om søndagen. Herefter havde vi eftermiddagen fri, indtil vi skulle spille om aftenen i Aakirkeby.

Efter at have faaet en god middag, kørte vi til Aakirkeby for at spille vor første kamp. Vi vandt 4—3, men det kneb. Angrebet spillede godt, men forsvaret forærede faktisk 3 maal væk, det var daarligt, og vi sagde ogsaa til os selv, at om sön-

dagen skulle det nok blive bedre. Søndag morgen kl. 9, selvfølgelig efter med Per i spidsen at have spist et ordentligt maaltid, kørte vi fra Gudhjem for at begive os paa vej mod Hammeren for at se Hammershus ruiner.

Paa vej hertil var vi oppe at se »Helligdomsklipperne«, og de bornholmske ledere gjorde her et helt pionerarbejde for, at vi kunne komme ind i en klippehule, som var ret utilgængelig paa grund af paalandsvinden.

Lige nedenfor Hammeren spiste vi frokost paa Hammersø kro. Saa var vi oppe at bese Hammershus ruiner, hvorfra vi begav os paa vej til Rønne for at se divisionskampen mellem Viking og Vejle, og vi skulle selv spille mod bornholmerne umiddelbart efter. Denne kamp vandt vi 6—0, men det kan vi for en stor del takke den bornholmske maalmand for, han forærede os mindst 3 maal, saa det var ikke et helt retfærdigt billede af styrkeforholdet.

Efter kampen var vi til en dejlig middag paa et hotel i Rønne sammen med vore bornholmske kammerater, og her blev det udvalgte bornholmske juniorhold til landsstævnet i København sat. Resten af aftenen havde vi for os selv, og i den tid var vi ude at se paa byen, og her var jo nogle, der fik mere ud af det end andre.

Kl. 22,30 sejlede vi ud af Rønne havn for at begive os hjemefter, og da vi lagde til ved Havnegade mandag morgen, var den almindelige mening blandt os drenge, at dette var punktum for en herlig tur, som vi haaber, vi kan gengælde klubben med i hvert fald en 2. plads i vor turnering.

Palle Füssel.

Lilleput 3 A & B

Disse 2 hold har vist stor interesse baade til træningen paa banen samt vinterymnastikken. Resultatet og spillet har ogsaa været godt i de fleste af kampene. Begge holdene blev nr. 1 i deres række.

3 A 16 kampe, 31 points, 110 maal mod 6.

3 B 12 kampe, 22 points, 88 maal mod 6.

3 A var, som det fremgaar andet sted i bladet, paa pinsetur til Sjællands Odde og var meget begejstret for turen; men ogsaa kvarterværterne maa have været glade for drengene, thi de er vist alle blevet inviteret der op paa sommerferie.

En udtalelse fra en af værterne, som havde

Klubbens Leverander

ALT TIL

AL SPORT

Amagertorv 11

Ptr. 689

Ptr. 14758

holdets yngste, den 10 aarige Bent, boende hos sig, tror jeg, vil mere medlemmerne.

Den første morgen, da han blev spurgt, om han ville have havregryn eller grød, svarede Bent: »Nej tak, det ligger for tungt i maven!« »Vil du da kun have morgenkaffe?« »Nej tak, en sportsmand drikker ikke kaffe.« Han fik the, som han plejede at faa hjemme; men fra denne dag har kvarterværtens 8 aarige »sportsmand« ikke villet have hverken havregrød eller kaffe om morgenen.

Jeg takker jer, der nu forlader lilleput afd., for de morsomme timer, vi har tilbragt sammen, idet jeg haaber for jer, at selv om I ikke alle straks kommer paa hold i drengesfd., da ikke straks opgive det, men fortsat dygtiggøre jer ved træningen.

Sv. Pedersen.

3. lilleputs pinsetur til Sjællands Odde

Lørdag kl. 10 startede vi paa vor pinsetur, som vi havde glædet os meget til.

Selvom toget var overfyldt fik vi dog en bid plads. Det var meget spændende, da vi kom derop, stod de drenge, vi skulle spille imod, thi de skulle udvælge, hvem de ville have med hjem, men det gik meget hurtigt, for der var flere, som ingen fik, (der var flere værter end gæster).

Vi skulle spille 2 kampe, men vi spillede 2 ekstra kampe med dem. Vi vandt de 3 kampe med 5—0, 7—1 og 9—0. Den sidste kamp spillede vi uafgjort 2—2, men her havde de faaet lov til at sætte flere drenge paa, som var konfirmeret.

Den tredje kamp var meget spændende, her førte vi med 4—0, og saa skulle vi spille til det afgørende maal, og for at Odden skulle have en chance, skulle maalet tælle for 5. Vi fik maalet og vandt altsaa 9—0. Vi havde ogsaa en straffesparksturnering, som vi vandt.

Vi var paa biltur til Gniben, hvor vi bl. a. saa den sten, som Jenny Kammergaard startede fra, da hun svømmede til Jylland.

Den sidste formiddag tilbragte vi nede ved havnen, hvor vi saa fiskerne komme ind med alle mulige fisk. Vi fik ogsaa en sejltur paa en times tid.

Baade paa ud- og hjemrejsen havde vi det meget sjovt. Vi havde 20 spørgsmaal til professoren, Hvem ved hvad-konkurrencer og meget andet.

Vi vil gerne have lov til paa vore kammeraters og egne vegne at takke klubben og hr. Svend Pedersen for den dejlige tur.

Leif Balle.

Dennis Petersen.

Turneringen 1950-51

Turneringen 1950—51 er sluttet med en jævn god placering for ungdomsafdelingen, af 18 hold har vi vundet over 6, altsaa en trediedel, hvilket synes særdeles smukt, men der er et lille men ved, af disse 6 hold er der ikke et eneste 1. hold, og det er nu engang dem, der regnes med, og som klubben skal bygge paa.

Vi har dog den glæde, at 1. ynglinge, der laa i bunden af turneringen, er avanceret op paa en pæn 3. plads, 1. junior slutter paa en smuk 2. plads, 1. drenge paa 3. pladsen og 1. lilleput har ogsaa naaet en 3. plads; for 1. ynglinge, 1. junior og 1. drenge har foraaet været fint, og jeg tillægger arbejdet med boldøvelserne i gymnastiksalen en meget stor andel i de udmærkede resultater, der er opnaaet.

For lilleputafdelingen vil jeg dog fremhæve de smukke resultater, idet vi her har opnaaet at vinde de tre rækker af fire. 1. lilleput begyndte ogsaa foraaet godt og slog deres værste konkurrent KB med 3—1 i en udmærket kamp, men saa var det som om der blev taget lidt løst paa det, og to nederlag har henvist holdet til 3. pladsen.

Turneringsvinder er følgende hold:

3. junior a, 3. drenge b, 4. drenge b, 2., 3., 4. lilleput.

Vi ønsker jer tillykke med de smukke resultater og haaber at I tager fat til efteraaet og dygtiggør jer, saa I kan komme paa 1. holdene og vinde de eftertragtede 1. holdsturneringer.

Jeg vil slutte med at takke jer alle for aaret 1950—51 og samtidig ønske jer en god sommerferie og haabe, at I kommer friske og udhvilede hjem til efteraarsturneringen.

Den endelige oversigt med resultater for alle hold vil komme i næste nummer.

B. M.

N.C. - TRYKKERIET
(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)
SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

Medlemsbladet: Ansvarshavende redaktør V. Skousen.

N.C.-TRYKKERIET, KBHVN.